

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.248 van 8 mei 2012
in de zaak A. 200.146/XIV-33.121**

In zake : XXX
 wonend te 2018 Antwerpen
 Moonsstraat 2
 alwaar woonplaats wordt gekozen
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tessa Van den Bossche
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Van Schoonbekestraat 7

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
 Armoedebestrijding
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antwerpsesteenweg 59 B

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 12 mei 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 59.668 van 14 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7058 van 15 juni 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

 De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 april 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, bijgestaan door advocaat Tessa Van den Bossche, en advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker dient op 13 november 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart de aanvraag met een beslissing van 5 januari 2011 ontvankelijk doch ongegrond.

Op 18 februari 2011 stelt de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. Met een arrest van 14 april 2011 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring

omdat de verzoeker ter terechtzitting niet aanwezig noch vertegenwoordigd was. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

4. Inzake het in het verzoekschrift tot cassatie opgeworpen enige middel dient te worden gewezen op artikel 14, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State, dat als volgt luidt:

“De memorie van wederantwoord of de toelichtende memorie heeft de vorm van een samenvattende memorie waarin alle argumenten van de verzoekende partij op een rij worden gezet. Behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft, doet de Raad van State uitspraak op basis van de samenvattende memorie.”.

In het aan dat besluit voorafgaande verslag aan de Koning wordt bovendien vermeld:

“De samenvattende memorie dient de argumenten van het verzoekschrift en van de memorie van wederantwoord als een geordend geheel weer te geven. De verzoekende partij, die moet worden bijgestaan door een advocaat, wordt er aldus toe gebracht een allesomvattend overzicht in te dienen, dat de uiteenzetting van de feiten bevat, haar eventuele antwoorden op excepties van niet-ontvankelijkheid en haar middelen in één enkele, pertinente argumentering.
(...)

Het gevolg van de verplichting om een samenvattende memorie in te dienen is dat de Raad van State in beginsel geen uitspraak meer hoeft te doen op basis van de uiteenzetting van de feiten en middelen vervat in het verzoekschrift.”.

Het doel van die bepaling is de vereenvoudiging van het onderzoek van het cassatieberoep door het de Raad van State mogelijk te maken uitspraak te doen op basis van één enkel procedurestuk van een verzoekende partij, met name de samenvattende memorie.

5. Te dezen neemt de memorie van wederantwoord, door de verzoeker “memorie van toelichting en antwoord” genoemd, niet de vorm van een samenvattende memorie aan. De verzoeker geeft onder het opschrift “ontvankelijkheid” een soort feitelijke uiteenzetting over de postbedeling bij zijn (vroegere) raadsman. Onder het opschrift “gegrondheid” zet de verzoeker uiteen dat hij inderdaad een aanvraag voor een visum heeft geformuleerd op een datum die aantoonde dat hij niet het minimum verblijf in België bezit, dat

hij zich heeft willen inburgeren maar niet onafgebroken in België is geweest binnen de wettelijke termijn en dat de opmerking van de verwerende partij over het verblijf in Marokko niet kan worden tegengesproken. Dergelijk relaas, zonder zelfs nog aan te geven van welke bepalingen de schending wordt opgeworpen, voldoet niet aan de hoger uiteengezette vereiste van een samenvattende memorie.

Derhalve dient over het oorspronkelijk opgeworpen middel geen uitspraak te worden gedaan en wordt het cassatieberoep verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht mei tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen